DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 23sten MAART 1833. N. 12.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Baron Chassé.

David Henrÿ Baron Chassé, de Hollandsche Bevelhebber van het Kasteel van Antwerpen, is Luitenant Generaal Kommandeur van de Militaire Willems Orde en Officier van het Legioen van Eer.* Hÿ werd den 18 Maart 1767 te Thiel in Gelderland geboren; zÿn vader was Majoor in het Munstersche regement. Hÿ trad in 1775 als kadet in dienst van de zeven vereenigde gewesten van Nederland, verkreeg den rang van Luitenant in 1781, van Kapitein in 1787, van Luitenant Kolonel in 1793, van Kolonel in 1803, van Generaal Majoor in 1806 en dien van Luitenant Generaal in 1814.

Na de omwenteling in Holland in 1787, gedurende dewelke hÿ de partÿ der patriotten was toegedaan, verliet bÿ zÿn geboorteland en ging over in dienst bÿ het Fransche leger, waarbÿ hy in 1793, ten gevolge van zÿn dapper gedrag, den rang van Luitenant Kolonel verwierf. Hÿ muntte uit in de veldslagen van Monqueron, Hooglede en Stade, kwam daarna en wel in 1795 met het leger van Pichegru in zÿn vaderland terug en verliet hetzelve weder ten einde deel te nemen in de veldtogten van 1796, onder de bevelen van den Generaal Daandels. In 1799 toen de Engelschen eene landing op de kust van Holland bewerkstelligd hadden, legde de Kolonel Chassé aan het hoofd van een Hollandsch [illegible] tegen eene grootere magt der Engelschen vocht, groote militaire kundigheden aan den dag. Deze veldtogt geeindigd zÿnde, vertrok bÿ naar Duitschland. Hÿ was tegenwoordig bÿ de belegering van Wurtsburg, veroverde aldaar eene batterÿ van de Oostenrÿkers en nam 400 man van dezelve krÿgsgevangen. Dit gebeurde op den 27 December 1800. In de jaren 1805 en 1806 onderscheidde hÿ zich in den oorlog tegen de Pruissen onder het bevel van den Hollandschen Generaal Dumonceau; maar het was vooral in den Spaanschen oorlog dat de Generaal Chassé het meeste uitblonk. Hÿ legde bewÿzen der grootste onverschrokkenheid aan den dag en verwierf onder zÿne soldaten den vereerenden bÿnaam van Bajonet Generaal, ten gevolge van het herhaald en gelukvol gebruik hetwelk hÿ van dat oorlogswapen maakte — Tot belooning van de diensten die hy daardoor bewezen had, benoemde Lodewÿk Buonaparte hem tot Baron, met een pensioen van 3000 guldens en tevens tot kommandeur van de koninglyke orde der unie.

Gedurende de zes jaren van dezen moorddadigen oorlog bleef de Generaal Chassé onafgebroken in Spanje en was tegenwoordig bÿ de veldslagen van Durango, Talavera, de Misa d'Irun en Almonaced. Hy droeg veel bÿ tot den gelukkigen uitslag van de bataille te Ocaña, alwaar de Hollandsche troepen zich met roem overlaadden; als ook te Cal de Maja in het Pyreneesch gebergte, alwaar hÿ door zeldzame dapperheid, aan het hoofd van het 8ste, 28ste en 54ste regement van linie en het 16de regement ligte infanterie, het legerkorps van den Graaf d'Erlon redde.

De decoratie van het Legioen van Eer was de belooning voor deze schitterende daad, terwÿl de Hertog van Dalmatie (Maarschalk Soult) voor hem den rang van Luitenant Generaal verzocht, welke hÿ dan ook bÿ het verlaten van het Fransche leger verkreeg.

Napoleon wist de dapperheid, welke de Generaal Chassé gedurende dezen oorlog getoond had, naar waarde te schatten en benoemde hem, bÿ besluit van den 30 Juny 1811, tot Baron van het Keizerryk.

In Januarÿ 1814 ontving hÿ order om onverwÿld met zyne vier regementen, zich met de groote armee in de nabuurschap van Parÿs te vereenigen. Den 27 Februarÿ daaropvolgende viel hÿ met het overschot zÿner regementen eene kolonne van 6000 Pruissen aan, welke door eene batterÿ van zes stukken ondersteund werden, die in eene voordeelige stelling nabÿ Bar-Sur-Aube geplaatst waren. Na den aftogt der infanterie had hy drie hardnekkige aanvallen van de kavallerie doorgestaan. In dezen slag ontving de Generaal Chassé eene wond en in de twee veldslagen van 1813 en 1814 waren hem drie paarden onder het lÿf doodgeschoten en twee andere gewond geworden.

Na de eerste kapitulatie te Parÿs, keerde hÿ naar zÿn vaderland terug, waarop de souvereine vorst van Holland, hulde bewÿzende aan zyne militaire kundigheden en uitstekende dapperheid, hem op den 21 April 1814 met den rang van Luitenant Generaal bÿ het Nederlandsche leger plaatste.

In den slag van Waterloo in 1815, handschrokken soldaat en kundig Generaal, den roem dien hÿ verworven had. In dezen slag opgemerkt hebbende dat de oude Gerard eene Engelsche batterÿ, die haar vuur, uit gebrek aan ammunitie, gestaakt had, wilde aanvallen, gelastte hÿ (Chassé) die met zÿn militair doorzigt het noodlottig gevolg inzag, hetwelk zoude plaats hebben bÿaldien die batterÿ genomen wierd, den Majoor van der Smissen om met zÿne artillerie onverwÿld aanterukken, welke daarop haar vuur zoo wel rigtte, dat de aanvallers verpligt waren in wanorde terug te trekken, latende de helling van Mont St. Jean bedekt met dooden en gekwetsten.† Hÿ wist van dit gewonnen voordeel party te trekken en viel met de Hollandsche regementen met den bajonet den vÿand met het gelukkigst gevolg aan. Deze beweging welke overeenstemde met de algemeene beweging bÿ het Engelsche leger, deed den uitslag daarvan volkomen zÿn.— De Hertog van Wellington erkende, bÿ eenen vereerenden brief aan den Generaal Chassé, waarin in de maand Julÿ van dat jaar (1815) openlÿke bekendmaking gegeven werd, den uitstekenden dienst door den Generaal Chassé in de bovengemelde omstandigheden bewezen.

* In 1831 is de Generaal Chassé door Z. M. den Koning der Nederlanden bevorderd tot Generaal der Infanterie en in 1832 na de heldhaftige verdediging van de Citadel van Antwerpen door hoogstdezelve vereerd met het Grootkruis der militaire Willems Orde.

† " De Generaal Chassé vervolgde vooral de begonnen voordeelen: hy zag dat het vuur van eene batterÿ, welke voor hem op eene hoogte stond, afnam, en hoorde dat er ammunitie ontbrak; te gelÿker tÿd bemerkte hy dat de Fransche garde eene beweging maakte om dezen post en de stukken te vermeesteren; de gevolgen inziende, gaf hÿ last aan de artillerie, onder bevel van den Majoor van der Smissen, optetrekken, en een hevig en aanhoudend vuur te maken; vervolgens den Generaal Major D' AuBremee het toezigt in reserve overlatende, deed hy de eerste brigade in gesloten kolonnen aanrukken, onder bevel van den kolonel Detmers en dreef, bÿ het heffen van een luid hurah! en oranje boven! de Fransche garde uit derzelver positien voor zich heen."—*Overgenomen uit de beschrÿving getiteleerd " De laatste veldtogt van Napoleon Buonaparte."*

Bÿ het beleg van de Citadel van Antwerpen, zÿn er eenige Engelsche Lords tegenwoordig geweest om het bombardement, even als eene tooneelvertooning, op hun gemak te beschouwen, wÿl zÿ wisten dat zÿ daar in volle veiligheid waren en niets te vreezen hadden voor een leger, dat tot ontzet zou komen opdagen. Zÿ hadden in de boxers partÿen alzoo menig een het oog zien uitslaan; daar was het nieuwtje al van af, er moest eene andere vermakelÿkheid gezocht worden. Zy hebben zich bÿ den Maarschalk Gerard aangegeven niet als werkende leden, maar als amateurs.

Het heeft hun echter gespeten dat Lillo en Liefkenshoek door innundatien gedekt zÿn, hetwelk hun van het genot berooft van meerdere oorlogsvernielingen en bloedstortingen te aanschouwen.

De smaak dezer Lords om in veiligheid en op hun gemak de verwoestingen en ellende van den oorlog te kunnen bezien, brengt ons in herinnering de anekdote van dien anderen Lord, die altÿd tegenwoordig was op plaatsen waar geregtoefeningen geschiedden. Als de beul onbehendig was in het hangen, dan schudde hÿ het hoofd, stampte met de voeten en gaf luide zÿn misnoegen te kennen, doch als de scherpregter daarentegen zÿne behendigheid liet blÿken om een armen drommel naar de andere wereld te helpen, dan juichte de Lord hem met een luid handgeklap toe. De overige aanschouwers vroegen hem eindelÿk, of hÿ ook geen man van die professie was. O Neen! hernam de Lord, ik ben zelve geen scherpregter, maar alleen een amateur.

—oOo—

De expeditie naar den Niger, bestaande uit twee stoombooten, waarvan de eene geheel van yzer is, benevens een transport vaartuig, is in goeden staat te Cabo Corse aangekomen, en stond te vertrekken naar de rivier de Nun, een der armen van den Niger. De bliksem was in de yzeren stoomboot geslagen, doch daar het geheele vaartuig een metalen geleider was, stroomde de elektrieke vloeistof over het vaartuig heen naar zee, zonder nadeel te doen.— Het ÿzeren vaartuig gaat zoo weinig diep dat men hoopt met dezelve de rivier te zullen opvaren te Tomboukko,

Men heeft eene menigte afschriften aan boord van eenen brief in de Arabische taal geschreven voor de vorsten van die gewesten. In dezen brief wordt het doel der uitrusting vermeld. Deze afschriften zÿn op kostbaar en fraai gekleurd papier met gouden en zilveren letters geschreven, zoo als de vorsten in het oosten gewoon zÿn elkanderte schrÿven. De vaartuigen hebben eene machinerie aan boord, waardoor een menigte seissen, die aan de boorden vastzitten, in beweging kunnen gebragt worden. Deze moeten dienen om hen tegen elken verradelÿken aanval te beveiligen.

Brieven van aan boord dier uitrusting geschreven, melden dat het scheepvolk aan boord van de houten stoomboot de stank van het zilte water, dat gedurig binnen dringt en door de hitte uitdampt, heeft moeten verdragen, terwÿl de ÿzeren geen water binnen krÿgende, van deze stank bevrÿd is. De temperatuur aan boord der ÿzeren stoomboot was lager dan die van de houten, daar het ÿzer een sterke warmte geleider zÿnde, oorzaak was dat de temperatuur binnenboord gelÿk stond met die van het zeewater en dus lager dan de dampkringslucht.

Curaçao den 2den Maart 1833.

VAN wege Directeur in Rade van Policie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van he daaromtrent gedaan verzoek, *brieven van manumissie* zyn verleend geworden aan den Slaaf Jonies Paulus, toebehoord hebbende aan Hannah de Irmiao Levy Maduro, en dat genoemde gemanumitteerde voortaan heten zal: *Paulus Klipsteen.*

W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 4den Maart 1833.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, dat de Gemeente Raad, met onze goedkeuring, aan den Heer MOIZE CARDOZE, op verzoek, eervol ontslag verleend, en in deszelfs plaats den Heer JACOB VAN JEOSUAH NAAR benoemd heeft als mede Weesmeester by de Nederlandsche Portugeesche Israelitische Gemeente alhier.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 22sten Maart 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœna als by publicatie van den 15den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd.
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretaris van het Gemeente-Bestuur,
den 1sten Maart 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœna als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale Gemagtigden van den WelEd. Heer GABRIEL STRIDDELS, zullen op den 25sten dezer by Publieke Opveiling ter Weeskamer op zeer voordeelige voorwaarde doen verkoopen:

Eene Plantagie genaamd KLEIN ST. JORIS, met den opstal van Woonhuis en verdere gebouwen, staande en gelegen in de Oost Divisie, Eerste Distrikt.

Een Huis staande en gelegen op Pietermaai, in de 1ste Wyk, onder No. 13; alsmede eenige Slaven, Gedrukte Boeken, Meubelen, Huiscieraden, enz.

G. VOS Jz. qq.
B. A. CANCRYN qq.

Den 15den Maart 1833.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

18.	golet Maria Catharina, Danies,	Rio de la Hacha
	—— Maria, Blanch,	Bonaire
	faluche Josefita, Gonsales,	St. Jans Kaai
21.	golet James & Catharina, Delton,	La Guayra
22.	brik Arab, Haskell,	Nieuw York

UITGEKLAARD—MAART.

18. faluche Carmen, Montanes,
19. bark Margaritha, Lopez,
golet Florencia, Marten,
20. —— De Hoop, Henslee,
—— Aguila, Yrausquin,
bark Dolores, Fernandez,
—— Cumanesa, Campos,
22. golet Maria, Blanch.

Met de aankomst van een vaartuig op laatstleden Donderdag van Nieuw York, hebben wy Couranten van die plaats ontvangen loopende tot de dagteekening van den 4den dezer. Deze Couranten behelzen Europische berigten slechts tot het midden van January, zoo dat wy niets nieuws van de staats aangelegenheden van Europa kunnen vermelden.

Wy bemerken in de Europische berigten, welke deze Couranten bevatten, dat in het begin van January te Brest order is ontvangen geworden, om in allen haast drie linie schepen uitterusten, nemende de eerste de beste, welke het eerst kunnen klaar komen.

Men was niet zeker onderrigt der bestemming van deze schepen, doch men vermeende op goede gronden te mogen gelooven, dat eene expeditie tegen Hayti thans de aandacht van het Fransche gouvernement bezig houdt.

Men mag vooreerst de bestemming dezer expeditie in twyfel trekken, doch dit is zeker, eene expeditie moet er gemaakt worden; valt er in Europa niets meer te doen voor het Fransche leger, dan moet er iets anders uitgedacht worden om hetzelve bezig te houden; ongelukkig dan de staat die in de minste aanraking met Frankryk komt; hy moge reden of geene reden tot vyandschap geven, eene bestaat er altoos: het Fransche volk moet bezigheid hebben. Nu! Hayti is zeer geschikt om de Franschen een langen tyd bezig te houden en Frankryk gelegenheid te verschaffen deszelfs overtollige bevolking te verdunnen.

Wy bemerken teffens onder de berigten bevestigende het gegeven weigerend antwoord van den Koning der Nederlanden om te onderhandelen voor en aleer de Hollandsche krygsgevangenen ontslagen en de opgebragte Hollandsche schepen in de Engelsche en Fransche havens terug gegeven wierden, dat het voornemen of de mening van het Fransche gouvernement niet is geweest om den Generaal Chassé en zyne manschappen krygsgevangen weg te voeren, en dat het Fransche gouvernement gaarne zich van die krygsgevangenen ontslagen zag; want het gouvernement heeft alleen uit achting voor den Maarschalk Gerard, de daad van het krygsgevangen weg voeren bevestigd.

Ten opzigte het beslag op de Nederlandsche schepen en de blokkade op de Hollandsche kusten houden de menschen die vermenen best onderrigt te zyn, zich overtuigd dat hetzelve opgeheven zal worden, ten einde, zoo men zegt, buiten allen twyfel te stellen het groot verlangen van Engeland en Frankryk om de geschillen tusschen Holland en Belgie in der minne te schikken. Intusschen zegt men, bevatten de brieven uit den Haag en van Rotterdam berigten wegens het nemen van krachtdadige maatregels om de Nederlandsche krygsmagt te vergrooten en het leger op den geduchtsten voet te brengen, ten einde gereed te kunnen zyn dadelyk te velde te trekken.

De *Times* wordt ongeduldig wegens het lang uitstellen der Belgische zaken. Hy ziet dat de bedreigingen van Engeland en Frankryk gezamenlyk niet heeft kunnen vermogen op de standvastigheid van den Koning der Nederlanden, en dat die zaken even ver staan als zy in het begin der omwenteling gestaan hebben; hy wil hebben dat Rusland, Oostenryk en Pruissen die ook den algemeenen vrede van Europa schynen lief te hebben, allen moeten opgeroepen worden, om " door eenen beslissenden maatregel den Koning van Holland te dwingen, die ongerymde en nadeelige staatkunde, welke alleen de rust van Europa stoort, te laten varen."

De Times komt te laat met zyne oproeping. Een dier mogendheden, zoo men meent, Rusland, wil volstrekt niets meer te doen hebben met de konferentie van Londen, welke naar het schynt te Frankfort staat verplaatst te worden. Daar is de geschikste plaats om te protocolleren.

De Augsburgsche Courant behelst het volgende berigt uit Frankfort:—

" Het blykt uit de door den Rykdag gevorderde voldoende verklaringen wegens de schending van het grondgebied der konfederatie door den intogt der troepen van den Maarschalk Gerard in Belgie, dat de rykvergadering in geenen deele geneigd is, om aan het besluit van de Londensche konferentie, waarby een gedeelte van het Groot Hertogdom Luxemburg by het koningryk van Belgie ingelyfd wordt, toe te geven. Integendeel schynt de vergadering de regten van den Koning der Nederlanden als lid van het Duitsche bondgenootschap, te zullen handhaven en niet te gedogen dat er den minsten inbreuk gemaakt worde."

De Neuremburgsche *Korrespondent* behelst onder dagteekening van den 1sten January, het volgende artikel over de Belgische zaken in geschil:—

" De ontruiming van Belgie door de Fransche troepen zal naar alle waarschynelykheid aanleiding geven om het observatie leger korps langs de Pruissische grenzen aan den Rhyn te ontbinden; maar de verovering van het kasteel van Antwerpen is nog te versch in het geheugen, om tyd te hebben kunnen geven tot het ontvangen van orders, te dien opzigte, uit Berlyn.

" Private brieven uit Weenen en Berlyn vermelden dat er drukke vergaderingen van staatkundigen in deze hoofdsteden zyn gehouden en dat er in de laatste twee dagen het voorstel van eene algemeene ontwapening andermaal in overweging is genomen geworden.

" De onwrikbare standvastigheid van den Koning der Nederlanden verwydert op eenen verren afstand alle hoop van eene vriendschappelyke vereffening der zaken door middel van tusschenkomst of staatkundige onderhandelingen; terwyl aan den anderen kant het angstvallig verlangen van de groote mogendheden om den algemeenen vrede te behouden, alle oorlogs kansen vernietigt en de hoop veryde lt der genen die vermaak scheppen verwoestingen te zien ens."

Aan het einde van dit artikel geeft men als het beste middel op ter vereffening dier zaken, het overlaten aan zich zelven van de twistende partyen. Dit middel zoude aanvankelyk probatum geweest zyn; maar dan hadden Engeland en Frankryk hun geliefkoosd ontwerp om Belgie ten koste van Holland te verryken, moeten laten varen. Trouwens is het gebleken, dat niet de Koning der Nederlanden de schuld heeft in het uitstellen der vereffening van de Belgische geschillen, maar wel de gouvernementen van Engeland en Frankryk, die Belgie groot en Holland klein hebben willen maken en zich zelven te goed doen voor hunne bemoeijingen. Hadden zy de Hollanders in den tiendaagschen veldtogt alleen gelaten, dan waren die zaken gansch uit de wereld gemaakt, en zouden de groote Europische mogendheden, indien het werkelyk hun zuivere wensch geweest is om den algemeenen vrede te behouden, hun doel bereikt hebben. Thans echter vereischt de zaak, na dat dezelve zoo ingewikkeld is geworden, tyd en zeer langen tyd, voor dat zy haar volkomen be-

slag kan krygen; en het is te vreezen dat juist hetgeen men wil behouden om haar te vereffenen, aan hare vereffening zal moeten opgeofferd worden; namelyk: de algemeene vrede.

Te beoordeelen naar hetgeen wy uit de Nieuw Yorksche Couranten bemerkt hebben, blykt dat de geschillen tusschen het Noordelyke en Zuidelyke gedeelte der Vereenigde Staten van Amerika spoedig in der minne zullen beslist worden. Men heeft een bill voorgesteld om de tarieven te wyzigen, welke schynt door te zullen gaan. Het is echter iets opmerkelyks, dat er omtrent 40,000 menschen uit Zuid Carolina geweken zyn en zich naar het westen ter woon begeven hebben.

In den inhoud van eenen brief geplaatst in deze Couranten, gedagteekend Port de Mayo (van de Kaap Verdische eilanden) den 5den Januarÿ, wordt er een schrikverwekkend tafereel opgehangen van het lyden der inwoners van deze ongelukkige eilanden, uit gebrek aan levensmiddelen.— De opgave der sterfgevallen zal een denkbeeld doen vormen der ellende dier eilanders. In het tydsverloop van omtrent een jaar zyn er op al die eilanden omtrent 40,000 menschen, op eene bevolking van 100,000 zielen, den honger dood gestorven; als in St. Antonie, op eene bevolking van 26,000, 11,000 gestorven; in Tago 12,000 dooden; in Bravo 7000; in St. Nicolaas 3000; en in St. Jago is het getal groot, schoon niet bepaaldelyk opgegeven. De eilanden Mayo en Bona Vista hebben minder geleden dan de anderen. Die ongelukkigen waren in de grootste vertwyfeling toen er onverwachts eene Amerikaansche brik tot hunne redding geladen met levensmiddelen was komen opdagen.

De inwoners van Philadelphia hadden hunnen ongelukkigen [illegible] er eene inschryving gedaan, waarop eene brik met levensmiddelen was afgezonden. De beschryving welke de kapitein van deze brik van hunnen toestand geeft, verwekt yzing. Het waren geene menschen, maar wel levende geraamten die hy zwevende aan het strand van St. Antonie zag. Nauwelyks konden zy geluid geven om hem te verwelkomen, toen zy hoorden dat hy tot hunne hulpe gekomen was. Hy verhaalt dat er overal langs de straten lyken lagen der genen die van honger omgekomen zyn; en dat kort voor zyne aankomst men een jongen gezien had die van de stoffelyke overblyfselen van een zyner natuurgenooten, zynen honger had willen stillen, om zyn eigen ellendig bestaan nog langer uitterekken, maar dat de krachten hem ontbroken had zich van het dood ligchaam ver te verwyderen, by hetwelk men hem slechts eenige schreden afstand, waar hy zyn ligchaam gesleept heeft, met een stuk menschen vleesch in de hand dood vond.

In het Handelsblad van den 28sten December 1832, staat onder anderen het volgende:—

"Om zich een denkbeeld te vormen van hetgene onze zeemagt in staat is te weerstaan, dient men slechts te weten dat het fregat Euridice, gedurende het gevecht, 586 kogels in haren romp heeft gekregen."

"By het verbranden der kanonneerboten werd de luitenant ter zee der 1ste klasse X. A. Schuyt, deerlyk door het vuur gewond; in den letterlyken zin verbrandde hem alles wat hy aan had, uitgenomen de matten zyner epauletten. Deze dappere officier is op zyn woord van eer ter genezing naar Bergen op Zoom gebragt."

Nalezingen der jongst ontvangene Europesche Couranten.

NEDERLANDEN.

'sGravenhage, Jan. 10.—Uit de in de almanak voor het jaar 1833 bekend gemaakte officiele opgaven der bevolking, blykt het dat op den 1sten Januarÿ 1832 de bevolking van ons ryk berekend werd op 2,454,176 zielen.

Geboren in het jaar 1832.

Van het mannelyk geslacht	42,760
Van het vrouwelyk geslacht	40,310
In het geheel geboren	83,070

Overleden in hetzelfde jaar.

Van het mannelyk geslacht	38,210
Van het vrouwelyk geslacht	34,667
In het geheel overleden	72,877

Dus meer geboren dan overleden 10,193

Hetwelk eene vermeerdering der bevolking van bykans de helft meer dan in 1831 geeft.

De volgende brief van eenen voornaam deelgenoot in een uitgestrekt manufaktuur establissement in Belgie, zal de gezindheid der partyen in dat land en de vooruitzigt van eene vereffening der belgische zaken aantoonen.

"Dit land is in drie partyen verdeeld: namelyk in de lagere klassen, de geestelyken, de kooplieden en fabriekanten.

"De eerste party welke, sedert de daadzakelyke afscheiding van Holland, in den behoeftigsten toestand verkeert, is ontevreden met de tegenwoordige order van zaken en is bereid om alle bewegingen optevolgen, zynde echter haar geliefkoosd oogmerk het daarstellen van eene zoogenaamde republiek; maar welke inderdaad niet [illegible] om allen onderscheid en eigendom te vernietigen; want het gemeen volk spreekt openlyk van maatregels, welke naar geene andere uitkomst kunnen leiden. Deze party is nog niet ingenomen tegen de tegenwoordigheid van de Fransche troepen, doch zal zulks welhaast zyn, zoodra zy begint te begrypen dat Leopold, dien zy innig haat, door den invloed dier troepen op den troon geplaatst blyft. Het belgische leger zou gewilliglyk de beweging dier party volgen, ware het niet dat het door Fransche officieren byna uitsluitelyk gekommandeerd wordt.

"De Priesters, die nog zeer magtig zyn, schoon een groot gedeelte hunner magt gefnuikt is, sedert de bezetting van het land door Fransche troepen, ondersteunen over het algemeen den nieuwen koning en stellen al hun vermogen op hem te werk, ten einde hem eene daad te doen uitvoeren, dat hem onvermydelyk al zyne magt zoude benemen, namelyk het terug zenden van al de fransche troepen. Dit zal een doodelyke slag voor Leopold zyn; en hy zal liever de gunst der priesters willen verliezen, dan de tegenwoordigheid van het fransche leger, hetwelk heen en weer zal trekken, doch steeds by en om Belgie blyven, missen; anders vaarwel dan met den schoonzoon van denKoning der Franschen.

"Zoo het anders ware, zou de party tot wie ik behoor en alle personen van kapitaal en karakter in Belgie, zich onverwyld ten gunste van de Hollandsche unie verklaren.

"Er heerschen verschillende gevoelens onder deze party. Eenige wenschen naar eene bondgenootschappelyke regering en anderen verlangen naar eene nauwere vereeniging; echter mag men vry gelooven, dat alles wat aanzien en vermogen heeft en het meeste invloed in Belgie uitoefent, ten gunste van eene verbintenis aan Holland zyn. Of zy reeds voorbereid zyn om het Fransche juk van zich aftewerpen en de Engelsche ministers te toonen dat derzelver staatkundo even vyandelyk aan de Belgische als aan de Hollandsche belangen geweest is, zal ik niet wagen my daarover uittelaten."

RUSLAND.—Het kabinet van St. Petersburg schynt stellig besloten te hebben om den Sultan te ondersteunen ten einde de vyandelyke aanvallen des Pachas van Egypte tegenstand te bieden. Oostenryk heeft ten laatste moeten kiezen, tusschen eene gewapende tusschenkomst van Rusland in de staats aangelegenheden van Turkye en een' onvermydelyken ondergang van het Turksche ryk. Het hof van Weenen heeft dus eindelyk voorwaardelyk zyne toestemming gegeven aan Rusland om gewapenderhand te bemoeijen in den oorlog van Turkye en Egypte. Op den ontvangst dezer toestemming heeft deHeer Nesselrode een bevel aan den Heer Pozzo di Borgo toegezonden om onverwyld naar Londen te vertrekken.

Terzelver tyd beweert men dat het kabinet van St. James aan Prins Lieven verklaard heeft in de zaken van het Oosten niet te zullen bemoeijen; maar dat het volstrekt zyne toestemming niet zal geven aan eene gewapende tusschenkomst door Rusland. Het kabinet van St. Petersburg blyft intusschen in zyn voornemen volharden.

Het zal dus te bezien zyn of Engeland Rusland zal kunnen verbieden zyn voornemen voorttezetten. Waarschynlyk zal alle tegenstand, welke Engeland mogt bieden, bestaan in vertogén, gelyk zulks reeds plaats gehad heeft ten gunste der Polen.

Rusland heeft aan de boven van Frankryk en Engeland verklaard dat hy zich stellig voorgenomen heeft niet meer werkzaam te zyn in eenige konferentie, welke voortaan mogte gehouden worden ter vereffening der belgische zaken; gevende voor reden dat de konferentie van Londen van de grondbeginselen geweken is, waarop hy zyne tusschenkomst gevestigd heeft.

Vele der Joden welke in Polen wonen maken toebereidselen om naar Jerusalem te vertrekken, op het geloof dat nu de tyd gekomen is, waarin zy hersteld zullen worden in het bezit van het land hunner voorvaderen, gelyk de profeten zulks voorspeld hebben. Men beweert dat de Joden met zeer veel belangstelling de krygsverrigtingen van het egyptische leger volgen, in de hoop dat zy daardoor op eene gemakkelyke wyze door middel van zekere schikkingen in het bezit van Judea zullen geraken. De poolsche Joden zyn zoo zeer met dit ontwerp ingenomen, dat er reeds vele genootschappen ter bereiking hunner doel opgerigt zyn.

Sedert langen tyd hebben de vrienden van Kapitein Ross by het Engelsche ministerie aanzoek gedaan om eene expeditie uit te zenden naar de Noorderpool gewesten, ten einde dezen onverschrokken zeeman en zyne togtgenooten op te sporen, zoo als eertyds het Fransche gouvernement ten opzigte van La Peirouse gedaan heeft; doch het ministerie van Grey te veel bezigheden hebbende, in het behulpzaam zyn van Frankryk tegen Nederland, heeft op dit verzoek geen acht geslagen. De vrienden van Ross hebben daarom zelve eene inschryving geopend voor het bekostigen eener uitrusting; deze inschryving heeft eene genoegzame som tot dit doeleinde opgebragt; en de expeditie naar de Poolgewesten zal tegen het einde van February Engeland hebben moeten verlaten.

Waarom is Duitschland revolutionair?

Deze vraag moge de oordeelkundige lezer zelf beantwoorden, naar aanleiding van het volgend staaltje van den stand van zaken, in een der middelbare staten van Duitschland; zynde met weglating der namen woordelyk overgenomen uit eene *Staats-Almanak* van den jare 1830.

Van Gods Genade Wy....... Keurvorst en souvereine Landgraaf van......, Groothertog van....., Vorst van......, Graaf van...... enz. enz.

hebben, overwegende dat de den 15 Mei 1814 bepaalde burgerlyke *Rangschikking*, en de van tyd tot tyd bygekomene veranderingen en byvoegselen, deels niet meer passend, deels onvolledig zyn, de volgende *Rangschikking* voor onze *Dienaren allergenadigst* uitgevaardigd.

EERSTE KLASSE.

Eerste Afdeeling (met het praedikaat *Excellentie.*)

Luitenant-generaals. Werkelyke staats-ministers. *Erf-land-postmeester.* Bisschop. Opper-kamerheer.

Tweede Afdeeling, (zonder hetzelve praedikaat.)

Generaal-majoors. Geheimraden. President der generale Kontrolle. President der opperste regtbank van appèl.

TWEEDE KLASSE.

Eerste Afdeeling.

Brigadiers. *Erf-maarschalk.* Hof-maarschalk en verdere opper-hof-beambten. Presidenten. Opper-jagermeester.

Tweede Afdeeling.

Oversten en regiments-kommandeurs. Chef van het generaal-departement van oorlog. Directeurs der kollegiën en der generale kas. Geheime kabinetsraad.— Ministeriele raden. Land-houtvester. Universiteits protector. Alle *Erf-ambten*, behalve den erf-maarschalk. [Ober-Vorstcher.]

DERDE KLASSE.

Overste-luitenants. Raden in de opperste regtbank van appèl. Geheime oorlogs-, Legatie-, regerings-en financie-raden. Hofjagermeester, en andere Hof-ambten van dezen rang. Werkelyke kamerheeren. Generaal-superintendent. Auditeur generaal.

VIERDE KLASSE.

Majoors van de linie. Titulaire kamerheeren. Universiteits vice-kanselier. Regerings-, oppergerigts-en financie-Raden. Geheime hofraden. Opper-houtvester. *Gewone professoren.* Museums-, Bibliotheeks-en Archief-directeuren. Generale Kommissaris van oorlog.

VYFDE KLASSE.

Majoors à la suite. Kapiteins van de 1e en 2e klasse der linie. Houtvesters en inspecteurs. *Kamerjonkers.* Opper Berg-, Bouw en Medicinaal-raden. Sekretaris-generaal van het staats-ministerie. Lyfartsen. Arts van den generalen staf.

ZESDE KLASSE.

Oorlogs-en Legatie-raden. Stalmeester. Kassier-generaal. Leen-sekretarissen. Superintendenten.— Konsistoriaal-raden. Opper Hof-raden. *Hof Houtvester-en Jagtjonkers.* Distrikts-raden. Stedelyke gerigts-direkteuren. Landregters. Assessors van hoogere kollegiën. Opper-auditeurs.

ZEVENDE KLASSE.

Titulaire raden. Opper berg-, huttenbouw-en andere dergelyke Opper-Inspecteuren. Hof-bouwmeesters en Opper-Bouwmeester. *Buitengewone professoren.* Advokaten-generaal. Werkelyke sekretarissen en Archivarissen der hoogere autoriteiten. Opper-oorlogs-kommissarissen. Kamer-en oorlogs-betaalmeester. Bibliothekarissen. Deken te ......, geestelyke inspecteurs. Metropolitanen. Justitie-beambten. Stedelyke en landelyke gerigts-assessoren. *Burgemeesters* der residentie en der hoofdsteden van de provinciën.

ACHTSTE KLASSE.

Predikanten. Leeraars aan de hooge scholen. Referendarissen by de regeringen. Oppergerigten en Financie-kamers. Titulaire secretarissen en archivarissen by de hoogere autoriteiten enz. enz.

Waarnaar ieder, wien het aangaat, zich behoorlyk dient te gedragen.

Onder oorkonde van onze allerhoogste onderteekening, en van ons nevenstaande zegel, gegeven te ......, den 10 Augustus 1821.

N. N. *Keurvorst.*

NB. By eene afzonderlyke allerhoogste bepaling, zyn de in de *eerste vier klassen* van deze Rangschikking genoemde personen, zonder te letten op adelyken stand, bevoegd verklaard, om ten hove te verschynen (*Hoffähig.*)

* * *

By een nader besluit van 30 April 1827, zyn by de zevende en achtste klasse nog twee afdeelingen gevoegd, als:

A. By de ZEVENDE KLASSE.

Eerste Afdeeling.

Onze kamerdienaars, kamerverlichters, keukenmeester en Lyf-buks-schutter.

Tweede Afdeeling.

Kasteleinen, Mondschenkers, Keldermeesters, Zilverknechts, Huis-keukenschryvers, Hof-bouw-controleur, Inspecteurs van het museum en kabinet van schilderyen, Burggraven, Opper-rydknecht, Hofbehanger en Hofkeukenschryver.

B. By de ACHTSTE KLASSE.

Eerste Afdeeling

Hof-boekhouder, Hof-kassier, Bibliotheeksekretaris, Sekretaris van onze opperstalmeestery, Jagt-sekretaris, Huisfourier, Hof-inleggers (Conditoren,) Vee-artsen, Hof-fourier, — — Mondkoks, Gebraadmeesters, Gebakmeesters, — — Hof-tuinman.

Tweede Afdeeling.

Hoofd-paarden-arts, Hof-bouwmeesters, Bronnen-inspecteur, — — Hof-wasch-kontroleur, — — Hof-keuken-schryver, enz.

Vergelyking tusschen Franschman en Spanjaard.

Een *Spaansch* Geleerde, Dr CARLOS GARCIA, liet in 1627 te *Rouaan* een boek drukken, getiteld: *Antipatia de los Franceses y Espanoles*, hetwelk eenen *Franschman*, met name LA MOTHE LE VAYER, aanleiding gaf tot een ander werk, waarin hy bewees dat de *antipathie* tusschen *Franschen* en *Spanjaarden* niet alleen uit nationale, maar ook uit zeer natuurlyke oorzaken plaats greep, en waarin hy de volgende vergelyking maakt, die nog heden, en dus na verloop van twee Eeuwen, eene karakteristieke teekening oplevert: "De *Franschman* is slank, de *Spanjaard* gezet; deze heeft eene schoone witte huid, gene eene leelyke bruine; deze eet veel en schielyk, gene weinig en op zyn gemak; deze eerst gekookte spyzen, gene eerst gebradene; deze giet water in den wyn, gene wyn in het water; deze babbelt onder den maaltyd over duizend zaken, gene uit geen woord; deze gaat des namiddags kuyeren, gene zit stil of slaapt: deze, wanneer hy iemand tot zich wil doen komen, heft zyne hand op en beweegt die wenkend naar zyn aangezigt, gene wyst met de hand naar den grond en brengt ze naar zyne voeten, deze kust eene vrouw by het hegroeten, gene ziet op zulk eene gewoonte met den grootsten afschuw neder; deze waardeert de gunst bewyzen zyner minnaressen naar gelange zy algemeener bekend zyn, gene bemint het geheime in de liefde; deze kleedt zich naar zekere mode, gene naar eene andere, welke, van den hoofdschedel tot aan de voetzolen, juist het tegengestelde van gene is; deze trekt zyn vest (spencer) aan, wanneer hy nagenoeg aangekleed is, gene begint er mede; deze knoopt zyne kleedy van boven naar onderen toe, gene begint van onderen op; deze, wanneer hy gebrek lydt, verkoopt alles, tot het hemd toe, maar het hemd is juist het eerste, wat gene aflegt, terwyl hy zyn zwaard en mantel zoo lang behoudt, als hem maar mogelyk is.

Slaverny op Nieuw-Zeeland.

De slaverny vertoont zich in deze gewesten onder het walgelykst aanzigt. By de landingen, welke deze wilden gewoonlyk in de vyandelyke gewesten doen, maken zy alle krygsgevangenen tot slaven. Nooit echter worden de opperhoofden gevankelyk medegevoerd, òf zy vechten tot den laatsten snik, òf, zoodra zy ontwapend zyn, worden zy gekeeld, het hoofd afgesneden en dit, op eene hun byzonder eigene manier voor bederf beveiligd, als eene kostbare trofee bewaard. Deze wilden maken zeer veel werks van kinderen; zy nemen hen in hunne woningen op, en derzelver slaverny duurt levenslange.

Het vermogen van een opperhoofd, het aanzien hetwelk hy geniet, de rang welken hy in zynen volkstam bekleedt, worden bepaald door het getal slaven, hetwelk aan hem is onderworpen. Men beseft ligtelyk dat de toestand dier ongelukkigen allerjammerlykst is. De vreemdeling, die deze gewesten bezoekt, zal, een hunner dorpen binnentredende, oogenblikkelyk de slaven onder hen erkennen, ofschoon deze door geen uitwendig teeken, noch ook door hunne gelaatstrekken of uiterlyk voorkomen van de overige bewoners zyn onderscheiden. De vrye Zeelander is vrolyk en levendig, zyn gang is fier en edel, hy lacht en praat zonder ophouden. De slaaf-Zeelander is treurig en neêrgeslagen, nooit zult gy op zyn gelaat een uitdrukking van verblyding of vergenoegdheid opmerken. Gy zoudt meenen eenen van honger stervenden man te zien. Het ligchaams-schoon, hetwelk den Nieuw-Zeelander onderscheidt, bestaat in zyne witte tanden en in zyn fraai hoofdhaar; vooral op dit laatste is hy trotsch, en hy onderhoudt het met eene geheel byzondere zorgvuldigheid; de slaven, echter hebben hun hoofd meestal kaal geschoren.

De man-slaaf kan niet trouwen, en elke gemeenschap met eene vrouw boet hy door de vreesselykste kastyding. Nimmer zag men eene menschenklasse zoo geheel van het gezellige leven uitgesloten als deze rampzalige wezens. Nimmer komt er voor hen een oogenblik rust of vreugde, en onophoudelyk zweeft hen de dood boven het hoofd, want, uit eene dezen wilde volkstammen byzonder eigene grilligheid, laat een opperhoofd dikwerf zonder eenige andere hoegenaamde aanleiding dan zyn welbehagen, dezen of genen zyner slaven om het leven brengen. Behoort by toeval een slaaf aan eenen goedaardigen en menschlievenden meester, zoo zal toch een dien meester of iemand van zyne maagschap treffend ongeval den slaaf evenzeer noodlottig zyn; want deze wilden hebben onder anderen de vaste gewoonte om by den dood van een opperhoofd, een zeker aantal hunner slaven te slagten.

Die ongelukkigen hebben derhalve geene de minste hoop om ooit hun lot verzacht te zien. Noch een onberispelyk gedrag, noch hunne verkleefdheid aan hunnen meester en diens maagschap, noch hunne getrouwheid, noch veeljarige diensten, kunnen in eenig hoegenaamd opzigt hunne jammerlyke lotsbestemming veranderen. Komt een slaaf te ontvlugten, en betreedt hy weder zynen vaderlandschen bodem, zoo wordt hy door elk-een met verachting behandeld; sterft hy zynen natuurlyken dood, zoo wordt zyn lyk naar buiten het dorp gesleept, en daar dient het den kinderen tot spel, of den gieren en honden tot aas. Het meestal dezen slaven verbeidende lot is door hunnen meester gedood te worden, in een dier vlagen van hevige toorndrift die aan deze wilden eigen is, en alsdan verstrekt des slaven ligchaam zynen meester tot spyze. De slavinnen zelfs, die als zy bevallig zyn, met hunne meesters huwen, hangen evenzeer van diens grilligheden af en hebben even zoo min als de slaven eenig uitzigt op een minder vreesselyk levenslot.

HET NYL-FEEST IN EGYPTE. In Augustus heeft in Egypte een groot nationaal feest plaats. Alsdan heeft de Nyl deszelfs hoogsten stand bereikt, en besproeit door middel van werktuigen opgevoerd en door duizend kanalen geleid, de weiden en velden; uit hoofde waarvan hem alles als eene godheid huldigt. Zoo deden de oude Egyptenaren voor 3—4000 jaren; even zoo doen de hedendaagsche. Van alle zyden stroomen duizenden naar de oevers heen. De onderkoning begeeft zich met zynen luisterryken hofstoet naar het eiland Raudha by Kaïro; duizend vaartuigen kruisen elkander, de lucht weergalmt van trompetgeschal, en de nacht wordt door dansen en juichtoonen in eenen vrolyken dag herschapen. Alle masten der schepen zyn met lampen en transparenten behangen, en van uit den kabbelenden vlood, worden die lichten duizendvoudig terug gekaatst. Nog is de mond des kanaals, die het water van den Nyl naar Kaïro leidt, gesloten, alles dringt zich naar denzelven toe; daar geeft de onderkoning het teeken, de balken weg te nemen. Pauken en trompetten verkondigen zulks aan al den volke. Een salvo uit zwaar geschut doet dit den verst verwyderden kennen. Hetgeen den vloed tegenhield, vliegt als omhoog, en ongehinderd stroomt het water naar Kaïro heen. Nu werpt de onderkoning geld in het kanaal. Bekwame duikers halen hetzelve daaruit en brengen het in triomf terug.— Onder vreugdegejuich ontvangt men hen en te gelyk den vloed in Kaïro. Spoedig verspreiden zich de weldadige wateren in Kaïro zelf uit, en alle straten veranderen in kanalen. Te gelyk met het wassen van den vloed wast ook het jubelen des volks. Paleizen, moskeeën en minarets (torentjes der moskeeën) zyn nu wanneer de nacht aanvangt, verlicht; prachtig versierde gondels kruisen elkander overal. Die des onderkonings, benevens die zyner vrouwen, welke laatste van met gordynen behangene vensters voorzien zyn, onderscheiden zich in het byzonder. Het paleis van den onderkoning is voor ieder open; vreemdelingen zoo wel als inwoners, hebben toegang tot hetzelve. Alle toegangen, alle zalen, alle voorgevels zyn verlicht. Kostbare tapyten versieren den grond, twaalf boven mate groote kandelabres verlichten het groote staatsvertrek, waarin de onderkoning van al zyne ryksgrooten omringd, ieder tot zich laat komen, die hem verlangt te naderen. Hy hoort ieder met welgevallen aan, heeft aan ieder iets verpligtends te zeggen, en tracht slechts de vrolykheid die, thans in het gansche land gelyk in zyne hoofdstad heerscht te vermeerderen.